

[Erling Olsen]

lid til den måde, hvorpå vi arbejder os igennem vanskelighederne.

Med de udsigter, der i øvrigt er for den internationale økonomi, og med det lånebehov, vi kan se vi fortsat vil have et stykke tid frem, er der ikke anden mulighed end at udnytte lånemulighederne, når de er der, og derfor bliver vi nødt til at give finansministeren den ønskede bemyndigelse.

Christoffersen (V):

Venstre kan tilslutte sig lovforslaget. Ikke fordi vi ønsker yderligere gældsstiftelse eller nødtvungen kapitalimport, som nogle foretrækker at kalde det, men fordi regeringens manglende vilje eller evne til at føre en økonomisk politik, der giver større valutaindtjening, jo indebærer, at vi fortsat har et meget betydeligt underskud, som skal finansieres. Hvis det alene skal finansieres ved private udlandslån, ved vi, at konsekvensen bliver et endnu højere indenlandsk renteniveau og udbud af endnu flere indenlandske statslån. Derfor foretrækker vi i denne ulykkelige situation, at det er staten, som optager så stor en del af udlandslåne som muligt, simpelt hen for at aflaste de private virksomheder for den byrde, der vil ligge i det, og for at forhindre, at renten stiger yderligere.

Men lovforslaget giver jo anledning til at stille finansministeren nogle kontante og, synes jeg, ret alvorlige spørgsmål om udviklingen i selve gældsstiftelsen. Jeg vil således spørge, om finansministeren her i dag kan bekræfte, at underskuddet på betalingsbalancen i årets tre første måneder har været på 3 mia kr. eller 200 mill. kr. mere end i første kvartal i fjor. Det synes jeg må være af interesse, måske ikke for denne forsamling – den er jo ikke så stor – men så i hvert fald for en bredere offentlighed.

Kan ministeren bekræfte, at årsagen hertil er, at ikke alene importen nu er stagnerende, men at også eksporten nu næsten stagnerer, og at industrieksporten faktisk er faldende?

Mit tredje spørgsmål lyder sådan: tror finansministeren på denne baggrund, at underskuddet i hele 1978 stadig kan holdes nede på de 7 mia kr., der omtales i bemærkningerne til lovforslaget? Det betyder jo, at vi i hver af de resterende 9 måneder af kalenderåret kun må have et underskud på ca. 450 mill. kr. Jeg vil gerne høre ministe-

rens vurdering af dette, samt hvad regeringens eget økonomiske sekretariat og Nationalbankens direktion mener om det. Er det virkelig realistisk at forestille sig, at vi i årets sidste tre kvartaler totalt set kan nøjes med et underskud på 4 mia kr? Hvis det ikke er det, mener jeg, det kunne være nyttigt at få finansministerens vurdering af, hvor vi så bevæger os hen. Vi har jo desværre tidligere set sørgelige eksempler på fejlskøn, fejlskøn, som man på et alt for sent tidspunkt er blevet opmærksom på var fejlskøn. Jeg mener derfor, at finansministerens besvarelse af disse spørgsmål er nyttig, ja, nødvendig.

Jeg stiller også spørgsmålene, fordi vi andre, mens finansministeren har været i Mexico – og jeg ønsker ham velkommen tilbage og udtrykker håbet om, at han ikke har fået lært andre så meget, men måske selv har fået lært noget – har siddet og læst et svar, han har givet folketingets politisk-økonomiske udvalg. Egentlig skulle vi have haft et samråd; det har vi ikke fået endnu. Jeg håber, vi får det hurtigst muligt; det har vi i hvert fald bedt om. I den besvarelse, jeg siger til, skriver finansministeren eller hans embedsmænd, at hvis man skal sikre sig, at underskuddet på betalingsbalancen nedbringes i det tempo, der er forudset, må der ske en finanspolitisk stramning i form af skatte- og afgiftsforhøjelser på 3 mia kr. i 1979, og man siger vel egentlig også i den besvarelse lidt længere henne, at en tilsvarende stramning skal lægges ovenpå i 1980. Jeg synes, det vil være rigtigt også i dag at spørge finansministeren i salen, hvad hans holdning til den vurdering i besvarelsen til det politisk-økonomiske udvalg er. Det er vel ikke bare et regneeksempel? Jeg går ud fra, at det afdækker en faktisk bekymring hos regeringen for den udvikling, der er under opsejling.

Palle Simonsen (KF):

Det er klart, at et forslag som det, der her er til behandling, kan give ethvert oppositionsparti lejlighed til at holde en virkelig tordentale til regeringen og fortælle om, hvor dårlig en økonomisk politik regeringen fører. Det har vi haft så mange andre lejligheder til at gøre, så det vil jeg ikke bruge tid på her i dag. Jeg kunne også bruge tid på at fortælle, hvilken politik vi mener der skulle stilles i stedet for, men det er nok heller ikke lige